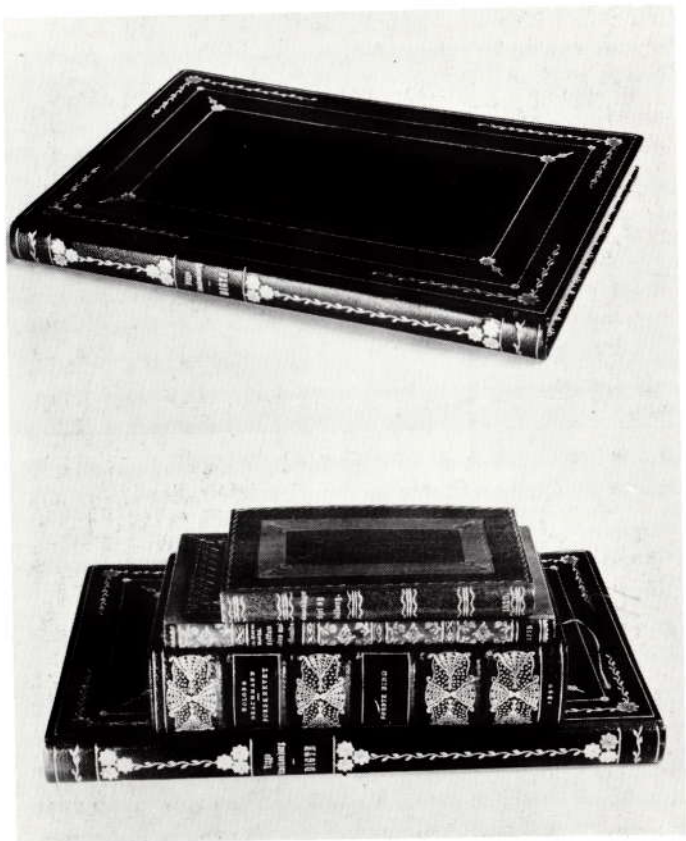

Dette kapitel burde vel være kommet på et tidligere tidspunkt, da det har været en del af mit liv. – Det vil i de første blade af denne bog fremgå, hvorledes forholdet til bøger er kommet, ligesom jeg i en kronik i Berlingske Tidende 4. juni 1959 har redegjort herfor. – At det skulle animere til virkelig samler af værdifulde bøger, originaludg., smukt udstyrede bøger, o.s.v., ventede vel ingen, heller ikke jeg selv. Det var jo egentlig ikke, stort set, generelt, man beskæftigede sig med sådant. Min bogsamling udgør nu mellem 4500 og 5000 bind incl. pjecelignende småskrifter, alt sammen væsentlig dansk skønlitteratur helt op til vore dage, Branner, Paludan, Martin A. Hansen, Jørgen Nielsen, Dons, Ørum, Aalbæk Jensen for at nævne nogle. Men min yndlingsbog er og bliver Pontoppidans: Lykke Per (8 bind), fordi den med sin rolige, sobre stil giver et billede af dansk kulturhistorie forbundet med ægte romanhandling, har virket højst tiltalende på *mig* og givet mig ro i sindet, når »stormene rev mine fjedre«. – Måske savner jeg enhver form for kritisk evne, når det drejer sig om bøger, men jeg har læst så meget, at jeg er blevet noget fortrolig med, hvad der duer eller ikke duer. Og tænk, hvilken forfatter vi har i Johannes V. Jensen. Hvilken produktivitet, hvilken stil, hvilken sublim kunst. Læs hans lille

Viggo Stuckenberg: Digte, orig. udgave.
Indbinding Jacob Baden i helskind.

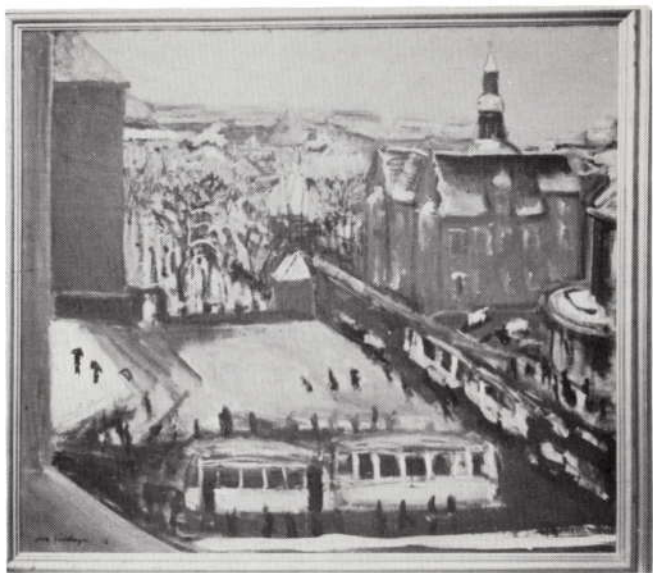
Fire helskindbind.

Johan Herman Wessel: Lykken bedre end forstanden,
i elegant helskind.

Oehlenschläger: Axel og Valborg, orig. udg. Hellæder spejlbind.

Drachmann: Forskrevet 1. Baden helskind. Udst. i U.S.A.

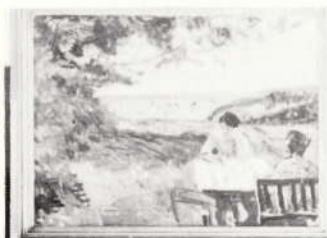
Jens Søndergaard: Raadhuspladsen.

Oluf Høst: Nature morte.

Jens Søndergaard: Drage i storm.

Axel P. Jensen: Ved havet.
 Nedenunder: Larsen Stevns: Roemark ved Borup.
 Olaf Rude: Fra Bornholm.
 Nedenunder: Olaf Rude: Interiør.

novelle »Bondefangeren« første side og læg mærke til den enormt lange sætningsbygning, der straks giver stemning og spænding. Efterhånden fik man byttet omkring, indtil man fik noget af det rigtige. Det blev til noget af en bogsamling, og der forestod et stort katalogiseringsarbejde, da jeg nåede pensionsalderen 70 år. Endda i dobbelt forstand. – Først et kartotekskort indeholdende forfatternavn, titel, forlag og tryk, evt. illustrator, indbinding, dedikation m. v., dernæst et ringbind i alfabet og priser med plads til nye dagspriser. – Det var ikke noget ringe arbejde, og pensionisten sad ved sin skrivemaskine 2 timer pr. halvdag. – Bindene, hel- og halv-skindbind, papirsbind m. v. interesserede også stærkt, naturligvis ikke mindst de store bogbindere: Baden, Kyster, Sandgren, o.s.v., og jeg har en betragtelig samling helbind nu. Bytteproblemet har været stort og tidkrævende, indtil man syntes, at man havde nået et skridt fremad. De fleste ombytninger er sket gennem antikvarboghandlen, hvis kataloger den dag i dag kræver megen tid. –

Hvad der er sket med visse bøger, er også sket med mine malerier. Man handlede, man byttede, indtil man syntes, at man havde nogle af de gode. Når jeg siger sådan, så har det relation til bestemte tidsperioder inden for malerkunsten. De fleste af mine billeder støtter sig til malere inden for Grønningen og den fri udstilling, og der knytter sig næsten en lille historie til hvert enkelt billede.

Jeg er såmænd ikke modstander af abstrakte ting (dog collager o. l.), men jeg synes ikke, man skal hænge sådanne op imellem andre arter af billeder. Det gør efter min opfattelse et forvirret indtryk. Jeg har set en ret lavloftet stue hos en fynsk installatør. Væggene var beklædt med gode, abstrakte billeder. De var meget farvestrålende, og det så storartet ud. – Men jeg

må »nøjes med« Giersing, Høst, Rude, Scharff, Larsen Stevns (1 billede afbildet i »Kunst i privat Eje« og i Leo Svanes bog om Stevns), udstillet under mindeudstillingen på Charlottenborg, vistnok arrangeret af kunstfor. i København. Endvidere Sigurd Swane, Johannes Larsen, Syberg, Kræsten Iversen, Knud Kyhn, Hagedorn m. fl. Endelig må man ikke glemme Søndergaard, Aksel P. Jensen m. fl. Scharff skrev til mig i sin tid og bad mig låne ham: Frokostvilet (udkast til billedet hos Hasselbalch i Bergsjöholm, Ystad) – til en udstilling på Charlottenborg.

Min kone og jeg var meget betænkelige, da vi købte vort første billede af en kunstner, der hed O. Hansen. Billedet kostede – 12 kr. – Vi syntes, det var forkert at give 12 kr. ud for et maleri, idet beløbet jo kunne finde en bedre udnyttelse.

Mine billeder og bøger har givet mit liv megen opbyggelse. – Når jeg kom fra kontoret, var det, som om træthed, uløste spørgsmål fra dagens møje og besvær var glemt, og jeg løftedes ind i en anden verden, hvor livets skønhed og hyggelige familieliv væltede sig ind på mig og gjorde mig glad og munter. –